

for Rogeriets Drift, dels at varetage Aktionærernes Interesser med Hensyn til den dem tilfagte Rentegaranti, maatte være tilbøjeligt til at træffe Overenskomst om en endelig Opførelse ved Udløsning af Aktionærernes Rettigheder. Vigesom man — hvad der fremgaar af det foran anførte — ganske maatte dele den Betragtning, der stiltiende var Forudsætningen for dette Bestyrelsens Forslag, nemlig at der ikke kunde være mindste Udfigt til, at Selskabet vilde blive i Stand til paa ny at overtage Fabrikens Drift, saaledes maatte man ogsaa erkende, at de to af Bestyrelsen udtrykkelig paapegede Forhold gjorde en endelig Afslutning med Selskabet i høj Grad ønskelig. I sin nuværende rettlige Stilling til Bantet er Staten, ifølge D. L. 5—7—8, forpligtet til at afslutte Aktiefelskabet som Ejer Regnskab for Bantets Bestyrelse, et Forhold, der, naar det vedvarer i længere Tid, er i høj Grad besværligt og endogjaa let kan virke hæmmende paa Driften i en og anden Retning. Men af endnu større Betydning er det andet Forhold, hvortil Bestyrelsen i den citerede Motivering af dens Forslag har sigtet, at St. Croix Kolonialkassens i Anordningen af 16de Juni 1876 hjemlede Garanti for 5 pCt. Aktieudbytte vilde vedblive at bestå uanfæst Statsens Overtagelse af Fabrikens Administration, og kun vilde kunne bringes til at ophøre nu ved Selskabets Opløsning og Likvidation af dets Gæld til Statskassen.

Under Hensyn hertil fandt Finansministeriet, at Bestyrelsens Forslag burde gøres til Genstand for nærmere Forhandlinger, og da disse maatte fremstyhendes stærkt i Betragtning af, at ifølge Selskabets Lov en Beslutning om dets Opløsning kun kan tages paa en ordinær Generalforsamling, og en saadan skal afholdes i November Maaned, formulerede man i Skrivelse af 19de November Forslaget, — som fra Bestyrelsens Side kun i al Almindelighed var angivet som en Udløsning af Aktionærernes Rettigheder, — nærmere saaledes, selvfølgelig med Forbehold af, for Ministeriets Vedkommende, at den fornødne Lovhjemmel erholdtes, og for Bestyrelsens Vedkommende, at Generalforsamlingen tog de fornødne Beslutninger, at

- 1) Selskabet opløses, og dets hele Bo (Aktiver og Passiver) overdrages til Staten, og
- 2) enhver Aktionær, der inden en vis Frist afleverer sin Aktie med alle dertil oprindelig udstedte Kupons til Finans-

ministeriet, faar 30 pCt. af Aktiens paalydende Kapitalbeløb udbetalt af Statskassen,

saaledes at disse to Poster selvfølgelig gensidig betinge hinanden.

Næst at tage et Forbehold om, at Generalforsamlingen, — hvad der jo fulgte af sig selv, — ikke ved nogen Beslutning kunde forpligte de enkelte Aktionærer til at indsende deres Aktier til Indløsning, gjorde Bestyrelsen opmærksom paa, at det var den bekendt, at forfaldne Kupons af et ikke ringe Aktiebeløb i sin Tid vare blevne afhændede af Aktiernes Ejere, saa at disse vilde være udelukkede fra at benytte Afgangten til Indløsning, hvis den af Ministeriet foreslaaede Form for denne fastholdtes, hvorfor det anbefalede, at ogsaa forfaldne Kupons enkeltvis, saavel som Aktier, der manglede nogle Kupons, skulde modtages til Indløsning, og da Bestyrelsen endvidere mente, at 30 pCt. af Aktiebeløbet vilde være en for ringe Indløsningssum, i Betragtning af, at der til de indtil 1878 udstedte Aktier (1,070,000 Kr.) hørte 10 Mergange af allerede forfaldne Kupons à 5 pCt. og til de i 1879 udstedte Præferentaktier (345,000 Kr.) 9 Mergange à 5 pCt. garanteret Rente, foreslog det Indløsningssummen fastsat til det fulde garanterede Beløb af indleverede forfaldne Kupons, hvilket altsaa vilde blive henholdsvis 50 eller 45 pCt. af Aktiebeløbene. Medens Finansministeriet nægtede at gaa ind paa sidstnævnte Endring af dets Forslag, maatte det erkende, at den forsinævnte, angaaende Indløsningen af enkelte Kupons m. m., var grundet i Billighed, og man er derfor gaaet ind derpaa, saaledes at Indløsningen af de alt forfaldende Kupons, der præsenteredes særskilte, sattes til 60 pCt. af den tilsvarende garanterede Rente, ligeom et lignende Beløb skulde fradrages for hver manglende forfaldende Kupon af de til Industrielle præsenterede Aktiebrev. For de ældre Aktier svarer en saadan Indløsning nøjagtig til de tilbudte 30 pCt. af de med vedhængende Kupons afleverede Aktiebrevs paalydende Beløb, og det samme gælder om Præferentaktierne af 1879, for saa vidt disse sidste Aktiebrev selv overhovedet fremkomme til Indløsning, hvorimod der, for saa vidt de til nogen Præferentaktie hørende Kupons skulde blive afleverede uden selve Aktiebrevets Medfølg, kun vilde blive at hvide i Indløsning 27 pCt. af Aktiebrevets Paalydende, saa at altsaa Endringen i intet Tilfælde kunde medføre forøget Udgift for Statskassen.